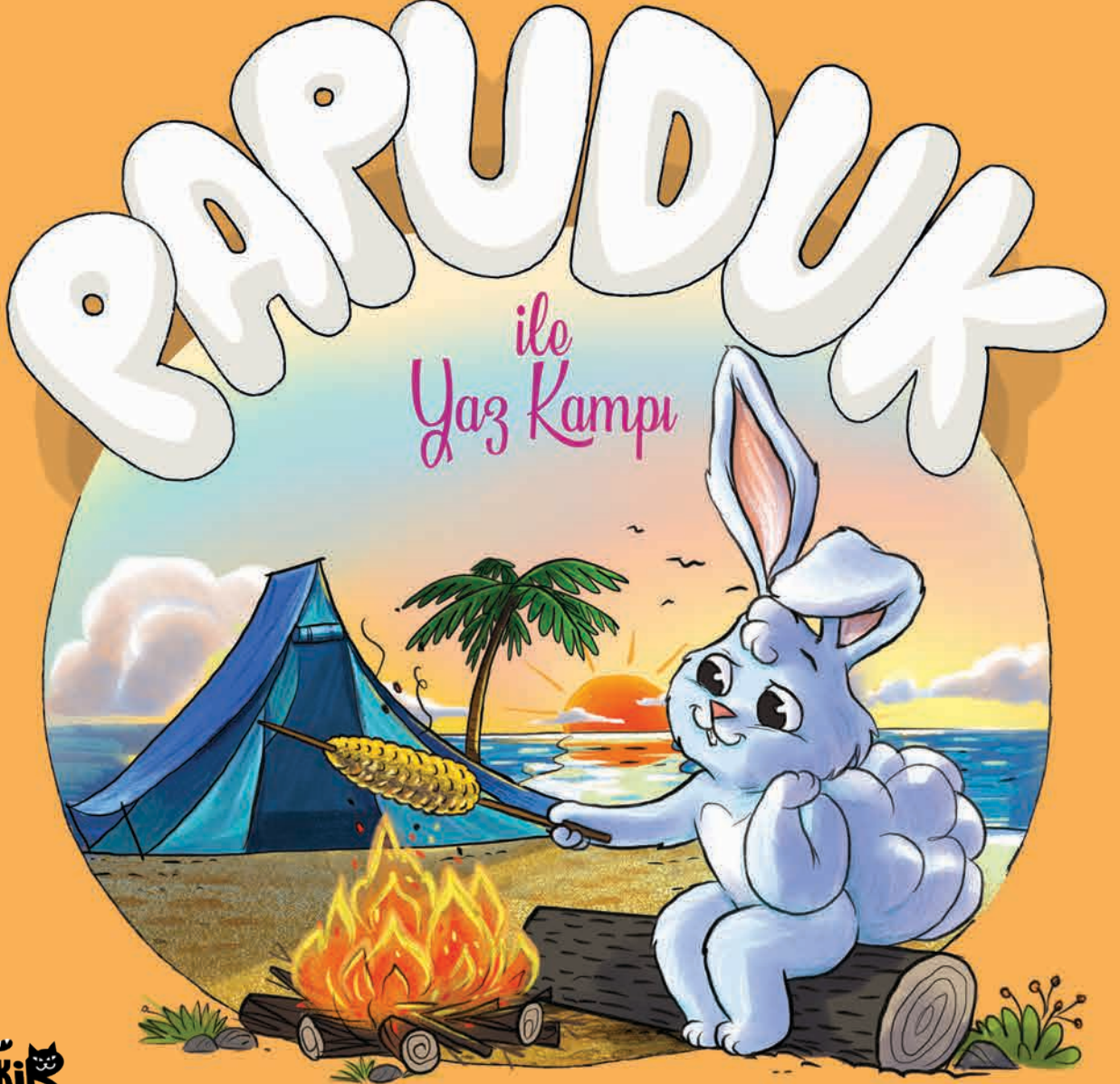
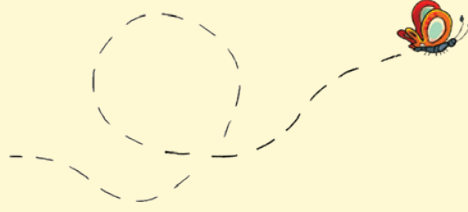

Yazan: Serra Sabancı - Tolga Öztörün - Lider Hepgenç
Resimleyen: Ece Zeber

7-9 YAŞ

*Kıymetli büyükannem Hayriye Erduran Hanımefendi'nin
kuşaktan kuşağa anlattığı masalın kahramanı Papuduk'un,
hayvan sevgisi ve çevre bilinci ile büyüyen nesiller
yetişmesine katkı sağlaması dileğiyle...*

Serra Sabancı

PAPUDUK ile YAZ KAMPI

Okul bahçesindeki bütün çocuklar çok heyecanlıymış çünkü o gün okulun son günüyümüş. Nihayet yaz tatili başlıyormuş! Bahçe cıvı cıvı olmuş, herkes birbirine yaz planlarını anlatıyormuş.

Öğretmenler çocuklarla vedalaşırken bir broşür dağıtmışlar. Bu bütün kış boyunca hayalini kurdukları yaz kampının broşürüyümüş.

Eve gelen Papuduk, annesine hemen öğretmeninin verdiği broşürü göstermiş.
Annesi, isterse Papuduk'un bu kampa gidebileceğini söylemiş.

Papuduk daha önce hiç kampa gitmemiş. Annesini soru yağmuruna tutmuş:

Koçan mısırlar, havuçlar, elmalar sepete dolmuş bile.
"Acaba başka neler lazım olur?" diye Papuduk sürekli düşünüyormuş.

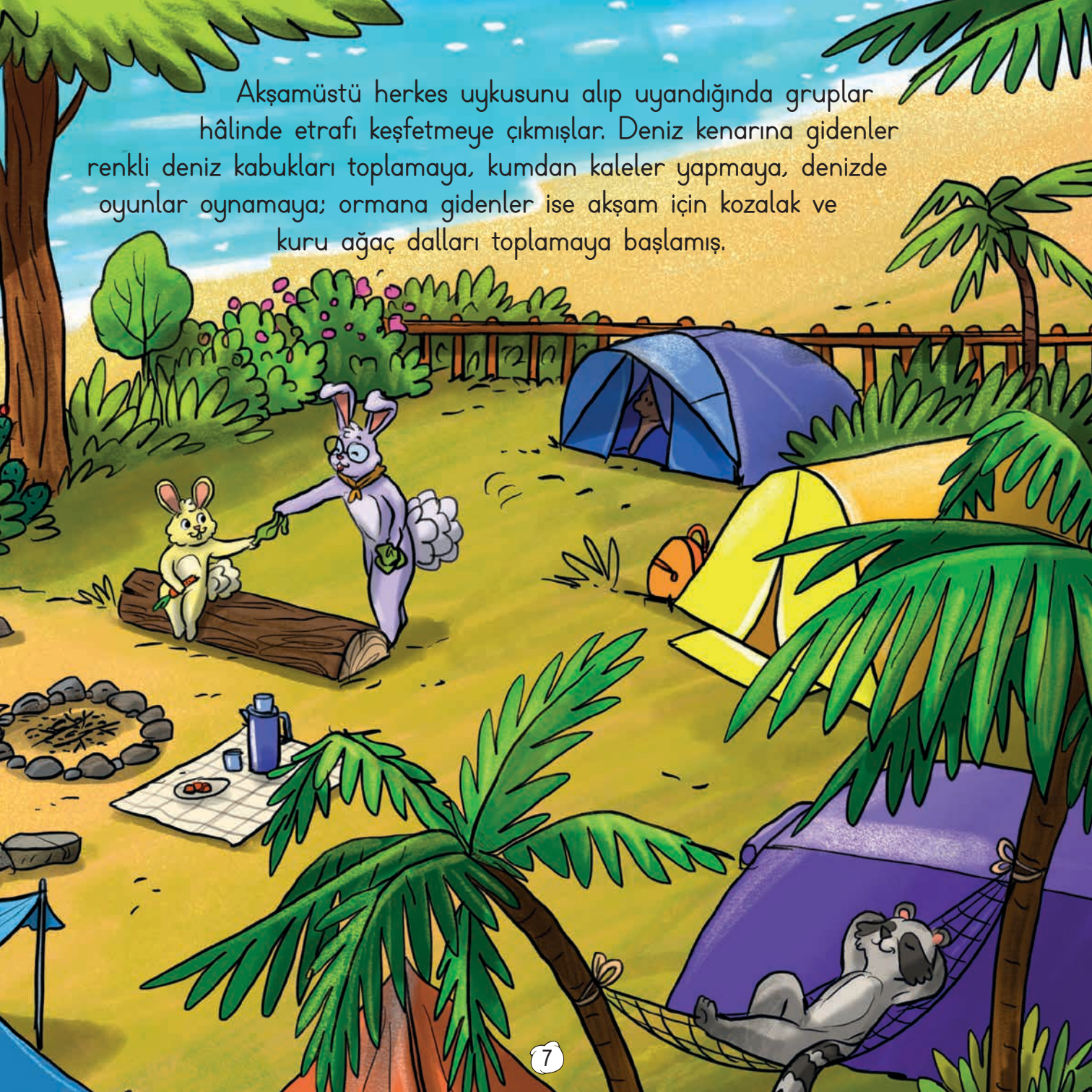
Papuduk ve arkadaşları, sabahın erken saatlerinde kamp otobüsünün içinde yerlerini almışlar. Papuduk en sevdiği arkadaşı Çizgili Rakun ile yan yana oturmuş. Oturur oturmaz emniyet kemerlerini bağlamışlar. Papuduk heyecandan yerinde zor duruyormuş. Öğlen olmadan şahane bir koya gelmişler. Tertemiz kumlar, masmavi deniz ve yemyeşil orman... Papuduk sevincinden nereye bakacağını şaşırmış!

Öğretmenlerinin yardımıyla çadırlarını kurmuşlar. Herkes aynı çadırı paylaşacağı arkadaşıyla beraber akşam rahat edebilecekleri, gündüz de gölgede kalabilecekleri ağaçların altına yerleşmiş. Yemek vakti gelince hep birlikte sepetlerini açmış ve karınlarını güzelce doyurmuşlar. Yolculuk ve çadır kurma sırasında yorulan minik kampçılar, yemekten sonra tatlı bir öğlen uykusuna dalmış. Böylece güneşin en tepede olduğu saatlerde sıcaktan ve zararlı ışıklardan da korunmuşlar.

Akşamüstü herkes uykusunu alıp uyandığında gruplar hâlinde etrafı keşfetmeye çıkmışlar. Deniz kenarına gidenler renkli deniz kabukları toplamaya, kumdan kaleler yapmaya, denizde oyunlar oynamaya; ormana gidenler ise akşam için kozalak ve kuru ağaç dalları toplamaya başlamış.

Ormana doğru giden Papuduk ve arkadaşları
rengârenk çiçeklere ve uçuşan kelebeklere
bakarken bir kaplumbağa ile karşılaşmışlar.

Merhaba çocuklar, hoş geldiniz.
Kozalak toplarken yerde cam parçaları görürseniz
onları da alıp cam kumbarasına atar mısınız?

Papuduk merakla sormuş:

Geri dönüşüm için mi?

Hem geri dönüşüm ile yeniden kullanılsın diye hem de ormanda bırakılan cam parçaları sıcaklığın ve güneş ışınlarının etkisi ile kuru yaprakları tutuşturup orman yangınlarına sebep olmasın diye.

Papuduk ve arkadaşları, kaplumbağaya bu konuda söz verdikten sonra dönüş yolunda kumsala uğramışlar. Tam o sırada deniz kabuğu toplamaya giden arkadaşlarının denizdeki bazı canlılarla tartıştıklarını görmüşler. Neler olduğunu anlamak için biraz yaklaşmışlar.

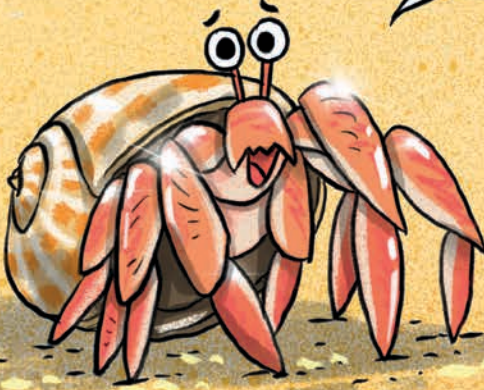

Deniz canlıları kumsaldaki hayvanlara deniz kabuklarını toplamamaları gerektiğini söylüyormuş. Kumsaldaki hayvanlar ise buna karşı çıkıyormuş. Her iki taraf da birbirini dinlemeden yüksek sesle konuşurken Papuduk söze karışmış:

Sevgili arkadaşlar,
deniz kabuklarının toplanması
sizi neden rahatsız
ediyor?

Deniz kabuklarının toplanması
deniz canlılarını neden rahatsız ediyor
olabilir sence?

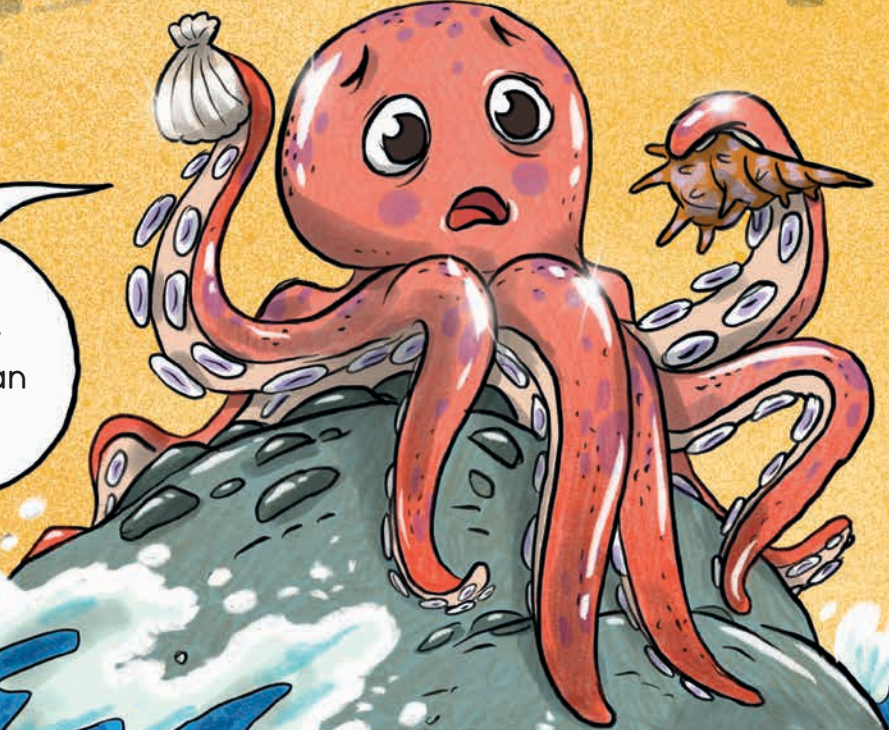
Denizin kıyısında duran hermit yengesi cevap vermiş:

Çünkü o kabuklar bizim evimiz. Büyüdükçe içinde yaşadığımız kabuk küçük geliyor ve kabuk değiştiriyoruz. Bunu bir arkadaşımızın ayrıldığı eve taşınmak gibi düşünebilirsiniz. Ama siz onları toplayınca bizler taşınacak kabuk bulmakta zorlanıyoruz.

Ahtapot eklemiş:

Biz de deniz kabuklarını kullanarak gizlenebiliyor, böylece başka hayvanlardan ve insanlardan kendimizi korumuş oluyoruz.

Bu sözleri duyan çocuklar çok şaşırmışlar.
Zevk için topladıkları kabukların başkaları için
yaşamsal öneme sahip olduğunu bilmiyorlarmış.
Denizdeki canlılardan özür dileyip kabukları geri bırakmışlar.
Hava iyice kararmaya başladığı için çadırlarını
kurdukları alana geri dönmüşler.

Çadırların önündeki yerde kamp ateşi yakmışlar. Yere bir örtü serip evlerinden getirdikleri şahane yemekleri hazırlamışlar. Rengârenk, upuzun bir sofra kurmuşlar. Yemek yerken öğretmen kamp hakkında bilgiler vermiş, bulundukları alana "ana kamp" dendiğini söylemiş. Hava karardığı zaman yıldızları çok daha parlak göreceklerini, ateş başında kamp oyunları oynayacaklarını anlatmış.

Kurdukları yer sofrasının başında yemeklerini yerlerken zaman hızla akıp gitmiş, hava kararmış. Yaktıkları ateş kocaman olmuş. Sonra ateş başında kızarmış mısırlarını yiyerek birlikte şarkılar söylemişler. Okul arkadaşlarından gelincik de gitarıyla onlara eşlik ediyormuş.

Çimlere uzanmak,
ateşböceklerini izlemek, dalgaların sesini
dinlemek, şarkılar söylemek, fıkralar anlatmak
ve sessiz sinema oyunu oynamak Papuduk ve
arkadaşları için harika deneyimlermiş.

Gecenin sonunda, ağacın üzerinden kısa aralıklarla ışık saçan bir ateşböceği çocuklara seslenmiş:

Madem evime, kampa geldiniz, size uykudan önce bir masal anlatacağım. Var mısınız çocuklar?

Çocuklar neşeyle "Varız!" diye bağırırken ateşböceği başlamış anlatmaya:

Şimdi sizlere mutsuz hayvanların ülkesini anlatacağım. Öyle bir ülke hayal edin ki orada kimsenin yüzü gülmüyormuş. Arılar, çekingeler, kelebekler, kuzular, martılar mutsuzmuş. Ülkenin rengi gitgide soluyormuş. Yetişkin hayvanlar sabahları rutin işlerine, genç hayvanlar ise okullarına gidiyorlarmış. Akşam olunca da herkes hızlıca evine dönüyormuş. Bu ülkede günün birinde her şey sadece siyah renge bürünmüş. Yemyeşil ormanlar, güzelim çiçekler, kelebeklerin kanatları simsiyah olmuş. Bu ülkede artık güneş ısıldamaz olmuş. Bunun üzerine ülkede yaşayan herkes bir araya gelmiş ve hep beraber bir çözüm aramaya başlamışlar.

Kamptaki tüm çocuklar şaşkınlıkla bu karanlık ülkenin masalını dinlerken öğretmenleri özür dileyerek araya girmiş:

Haydi çocuklar çadırlarımıza gidiyoruz. Uyku vakti geldi. Şimdi sizlerden uykuya dalmadan önce bu masalın sonunu düşünmenizi istiyorum. Yarın sabah kahvaltıdan sonra herkes masalın devamını kendi bulduğu şekilde anlatacak.

Peki sen olsan bu renksiz ülkeye renk gelmesi için neler yapardın?

17

Haydi çocuklar çadırlarımıza gidiyoruz. Uyku vakti geldi. Şimdi sizlerden uykuya dalmadan önce bu masalın sonunu düşünmenizi istiyorum. Yarın sabah kahvaltıdan sonra herkes masalın devamını kendi bulduğu şekilde anlatacak.

Peki sen olsan bu renksiz
ülkeye renk gelmesi için
neler yapardın?

İstemedi de olsa herkes
çadırlarına gitmiş ve gece sona ermiş.

Papuduk uyku tulumuna girince hemen uykuya dalmış.
Ateşböceğinin anlattığı masalın etkisiyle rüyasında kendini
mutsuz hayvanların ülkesinde görmeye başlamış.
Karşılaştığı bir ceylana "Burada ne oldu? Neden her yer siyah?"
diye sormuş. Ceylan ona yıllar önce çıkan yangını anlatmış:

Ufacık bir dikkatsizlik, küçücük bir kıvılcım her yeri yakıp kül etti. Havayı bir sis bulutu kapladı. Evlerimiz, okullarımız, oyun oynadığımız bahçeler simsiyah oldu. Ve daha uzun yıllar boyunca eski güzel, renkli günlere dönmemiz mümkün değil.

Papuduk duyduklarına o kadar üzülmüş ve canı öyle sıkılmış ki
gördüğü kâbustan sıçrayarak uyanmış.

Aklına hemen kendi yaktıkları ateş gelmiş.

Koşarak çadırından çıkıp ateşi kontrol etmeye gitmiş.

Hafifçe dumanı tüten ateşin başına geldiğinde daldaki bir baykuş

“Korkma, öğretmeniniz ateşin söndüğünden emin olmadan gidip yatmadı.

Keşke ormana gelen herkes böyle bilinçli olsa,” demiş.

Papuduk rahat bir nefes almış. Baykuşa veda edip tekrar çadırına dönmüş.

Ertesi sabah kahvaltıda herkes ateşböceğinin masalından ne kadar etkilendiğini anlatıyormuş.

Öğretmenleri kahvaltının sonunda minik kampçılara akşamki masal hakkında ne düşündüklerini sormuş. Papuduk hâlen rüyasının etkisindeymiş. Dayanamayıp söz almış; ormanda yaşayan hayvanları, ağaçları kısacası tüm canlıları korumanın ve onların yaşam alanlarına özen göstermenin ne kadar önemli olduğunu anlatmaya başlamış.

Orman tüm bu hayvanların evi, ağaçlar yuvaları... Eğer dikkat etmezsek en küçük bir kıvılcım bile kısa sürede büyük bir yangına dönüşebilir. Bütün güzellikleri yok edebilir.

Tüm hayvanlar masal hakkında fikirlerini paylaştıktan sonra eşyalarını toplamak için çadırlarına dönmüşler. Eşyalarını toplayıp kamp otobüsünün bulunduğu yere gittiklerinde öğretmenleriyle beraber bir kartalın kendilerini beklediğini görmüşler.

Merhaba arkadaşlar.
Umarım güzel bir kamp geçirmişsinizdir.
Yalnız dün akşam yaktığınız ateşi
hiçbirinizin söndürmemesi gözümden kaçmadı.
Öğretmeniniz hariç... Bir de gece yarısı
uyanıp ateşi kontrol eden tavşan
arkadaşınız.

Papuduk merakla sormuş:

İyi de ben gece
uyandığımda sizi görmedim.
Siz beni nasıl gördünüz?

Arkadaşlar, ben bu ormanın yangın gözetleme sorumlusuyum. Şu tepenin üzerindeki yangın gözetleme kulesinde yaşıyorum. Keskin gözlerim sayesinde en ufak bir dumanın nedenini tespit edebiliyorum, eğer müdahale edilmesi gereken bir durum varsa orman yangın ekiplerine haber veriyorum. Bu sayede olası yangınların önüne geçmiş oluyoruz. Lütfen şu broşürleri yanınıza alın. Orman yangınları konusunda bilgilenenizi ve bu bilgileri çevrenizdekilerle paylaşmanızı çok isteriz. İyi yolculuklar.

Papuduk ve arkadaşları, kartala teşekkür ettikten sonra broşürleri alarak otobüse binmiş. Hayatlarında yaptıkları ilk yaz kampını; burada öğrendiklerini, oynadıkları oyunları, yıldızların parıltısını hiç unutmayacaklarmış.

OYUN ZAMANI

Sıcak bir yaz gününden merhaba!

İlk defa gittiğim yaz kampı bana çok şey öğretti.

Umarım bu bilgiler senin de işine yarayacaktır. Yalnız bu bilgilendirme kısmında eksik bir şeyler var sanırım. Dikkatli okuyucuların gözünden kaçmamıştır diye düşünüyorum.

Kamp dönüşü kartalın verdiği broşürde yazan bilgileri merak edenler parmak kaldırsın bakalım. Evet, az önce okuduğun hikâyedeki broşürde neler yazdığını bilmiyorsun. Çünkü o kısmı buraya sakladım. Yooo, bu bilgilere öyle hemen ulaşmak yok. Broşürü seninle beraber tamamlayacağız. Aşağıdaki broşürde yer alan bazı bilgiler eksik.

Boşlukları doldurup broşürü tamamlayabilir misin?

Tabii bunun için biraz araştırma yapman gerekebilir.

1- 100 yaşındaki bir kayın ağacı,
saatte 40 kişinin çıkardığı yok eder.

2- Bir futbol sahası büyüklüğündeki iğne
yapraklı orman yılda 30 ton, geniş yapraklı
orman ise yılda 16 ton üretir.

3- Ormanlar bir ülkenin gibidir.
(İpucu: Bir insan organına benzetebilirsiniz.)

4- Orman yangınlarının gerçekleşme
nedeninin yaklaşık %95'i'dır.

5- Bir orman yangını gördüğünde hemen
Orman Yangın İhbar Hattı numarasını
tuşlayarak haber vermelisin.

6- Türkiye'nin ormanlık alanlarında
..... gözetleme kuleleri vardır.

7- Bir orman yangınına havadan
..... ile de müdahale edilir.

8- Ormanları korumak görevidir.

HAYDİ CEVAPLAYALIM

- 1- Daha önce yaz kampına gidip gitmediğini bilmiyorum ama bu hikâyeden yola çıkacak olursak bir kampa giderken yanına neler alman gerekiyor, söyleyebilir misin?
- 2- Deniz kabukları hakkında tartışan iki grubu hatırlarsın. Bu iki grup nasıl bir yöntemle tartışmalarını sonlandırabildiler?
- 3- Sen birileriyle tartıştığında, herhangi bir konuda fikir ayrılığına düştüğünde bu durumu nasıl çözüyorsun?
- 4- Kırık cam parçaları ve iyi söndürülmeyen kamp ateşleri ormanlarda çıkabilecek yangınların sebeplerinden sadece bazıları. Sence, başka ne tür şeyler ormanda yangın çıkması ihtimalini artırır?
- 5- Orman yangınlarının gerçekleşme nedeninin yaklaşık %95'i insanlardır. Peki, bu konuda insanları bilinçlendirmek adına neler yapılabilir?
- 6- Teknolojinin hızla geliştiği bir çağda yaşıyoruz. Teknolojiden yararlanarak orman yangınlarını önlemek istersek nasıl sistemler geliştirebiliriz?

Serra Sabancı

Sabancı Vakfı Mütevelli Heyeti üyesidir. Doğaya saygılı ve hayvan sevgisiyle dolu bir yaşam biçimini benimsemiştir. Yıllardan beri gerçekleştirme hayalini kurduğu Papuduk serisinin yaratıcısıdır. Sevgili köpeği Bobo'yla birlikte bütün sokak hayvanlarına tüm kalbiyle destek olmaktadır. Şu sıralarda yeni hayalleri için çalışmaya devam ediyor.

Tolga Özturun

1977'de İstanbul'da doğdu.

Sakarya Üniversitesi'nden mezun oldu ve etkinlik şirketlerinde çalıştı. Ömrünün yarısını sokak hayvanlarının özgürlük mücadelesine adadı. Kısa filmler çekti, radyo programları yaptı, çocuklara eğitimler verdi. Sabancı Vakfı Fark Yaratanlar programına seçildi. İstanbul'da yaşıyor ve evini çok sayıda engelli hayvan ile paylaşıyor.

Lider Hepgenç

1987'de İzmir'de doğdu. Astsubay olarak görev yaparken askerlik kariyerini bırakarak hayatına yaratıcı drama öğretmeni olarak devam etmeye karar verdi. O günden beri müzelerde, kitabelerinde, okullarda çocuklarla yaratıcı drama çalışmaları yürütüyor, çocuk kitapları yazıyor. Oğlu Adem, kedileri Sütlaç ve Sufle ile birlikte bol oyunlu bir yaşam sürmeye çalışıyor.

Ece Zeber

Resim yapmayı anne ve babasından öğrendi. Küçüklüğünden beri hep resimle ilgili oldu, kitaplar okudu, çizgi filmler izledi. Balıkesir Güzel Sanatlar Lisesinde Resim, Anadolu Üniversitesi'nde de Çizgi Film okudu. Eskişehir'de eşiyile birlikte evinde çalışıyor. Hâlâ çocuk kitapları okuyup resimliyor, hayaller kuruyor.

Papuduk ile Yaz Kampı

Yazan: Serra Sabancı - Tolga Öztörün - Lider Hepgenç

Resimleyen: Ece Zeber

Yayın Hakları

©Süperlatif

f t i /tekirkitap

Tekir Kitap

Kılıçalı Paşa Mahallesi
Altın Bilezik Sokak Pera Ap.
No: 9 Daire: 2
Beyoğlu / İstanbul
www.tekirkitap.com
info@tekirkitap.com

Yayın Koordinatörü: Selda Çilingir

Editör: Didem Demir

Grafik Uygulama: Veli Okulan

Danışman: Prof. Dr. Feyza Çorapçı

Baskı:

Optimum Basım San. ve Tic. Ltd. Şti.
Tevfikbey Mah. Doktor Ali Demir Cad.
No: 51/1 - 34295
Küçükçekmece / İSTANBUL
Sertifika No: 41707
Tel: +90 212 463 71 25

1. Baskı / Haziran 2021

7. Baskı / Şubat 2023

ISBN: 978-625-7290-20-3

Serifika No: 47769

SABANCI VAKFI

**Hediye,
para ile
satılmaz.**

Bu eserin bütün yayın hakları saklıdır.

Yayınevinden yazılı izin almadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz,
hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayınlanamaz.

Tekir Kitap; Süperlatif Ltd. Şti.'nin tescilli markasıdır.

**Cam parçalarının
ormana ne zararı var?
Deniz kabuklarının toplanması
deniz canlılarını neden rahatsız
ediyor? Ormanda ateş yakılır mı?
Bunları ve daha fazlasını gittiği
yaz kampında öğrenden Papuduk,
ateşböceğinden dinlediği
hikâyenin sonunu mutlu
bitirmeye karar verir.**

ISBN 978-625-7290-20-3

9

786257

290203

Bandrol uygulamasına
ilişkin Usul ve Esaslar
Hakkında Yönetmeliğin
5'inci maddesinin ikinci
fıkrası çerçevesinde bandrol
taşıması zorunlu değildir.

SABANCI VAKFI

TEKİT
KİTAP